

DOMOVNÍK

č. 11 – PROSINEC 2012

CITÁT MĚSÍCE: „Čím více se cítíš člověkem, tím více jsi podobný bohům.“

J. W. Goethe, německý básník

Dále čtete:

- S klapkami na očích (str. 3)
- Vedoucí středisek bilancovali (str. 4)
- Ujel 100 tisíc kilometrů bez nehod (str. 5)

Splněný sen Ivety Dunkové snad potěšil i Jiřinu Jiráskovou

Nevidomé Ivetě Dunkové z Domu sv. Cyrila a Metoděje se nedávno splnil sen – a celé to spiskal další obyvatel domu a její spolupracovník z Chráněné dílny Vlastovičky Vladimír Knybel. Díky němu se Iveta sešla s Lucií Bílou a herečka Jiřina Jirásková zase může odpočívat na pohankové matraci, kterou ušili ve Vlastovičkách.

„Při práci posloucháme rádio Impuls, které v lednu vyhlásilo projekt Pošli to dál. Chtěli, aby posluchači posílali příběhy lidí, kteří potřebují pomoc, nebo si zasluhují splnění nějakého přání. Iveta hned řekla, že by se chtěla vidět s Lucií Bílou. Ještě ten den jsem do ráda poslal mail, ale pak se nic nedělo, takže jsem o tom ani nemluvil a prostě jsem na to zapomněl,“ vrací se Vladimír Knybel o jedenáct měsíců zpátky. O to větší bylo překvapení, když 2. listopadu zazvonil v dílně telefon a Iveta se dověděla, že bylo splněno její přání a že se může setkat s Lucií Bílou přímo v rádiu, během živého vysílání. „Moc jsem tomu nevěřila, chvíli jsem si říkala, že je to nějaký hloupý žert. Telefonát byl ale vyslán i v rádiu, takže jsem pochopila, že je to pravda“ vzpomíná Iveta Dunková. „Byla jsem šťastná, hned jsem si řekla, že v rádiu mohu pre-

zentovat dům i dílnu, ale ještě záleželo na tom, zda seženu doprovod.“ To nebyl problém. S Ivetou Dunkovou nakonec do Prahy jela její klíčová pracovnice Petra Hrbáčová a také vedoucí chráněné dílny Marie Bennková. Pro Lucií Bílou vezla Iveta vlastnoručně vyrobenou keramickou šnekovou vázu a Marie Bennková přibrala i pohankovou podušku. „Byl to zážitek, jaký se stane opravdu jednou za život,“ říká fanyнка slavné zpěvačky. „V rádiu nás krásně přijali, na setkání tam čekaly ještě další tři obdivovatelky Lucie Bílé. Když přišla, úplně se mi zatajil dech, pozdravila, sedla si vedle mě a vzala mě za ruku. Osmělila jsem se a dotkla se jejich vlasů a ramen, a ona mě stále držela za ruku. Určitě cítila, že nevidomí potřebuji právě doteky. Tréma u ostatních asi zapracovala, a tak jsem se Lucie vy-

ptávala hlavně já – třeba jaké měla dětství, zda nezapomněla někdy text. Když už se to setkání chýlilo ke konci, čekalo nás ještě jedno překvapení.“ Lucie Bílá svým fanynkám oznámila, že se uvidí ještě večer v divadle. Pozvala je totiž na muzikál Aida, na který přizvala i Ivetin doprovod.

„Bylo to všechno skvělé a panu Knybelovi budu vděčná celý život,“ řekla Iveta Dunková.

Příběh ale ještě nekončí, 8. listopadu zazvonil v Chráněné dílně ve Vlastovičkách opět telefon. „Volala Lucie Bílá. Řekla, že hned z divadla jela k herečce paní Jiřině Jiráskové, a že jí dala tu pohankovou podušku, kterou od nás dostala. A protože jí udělala dobře, objednala pro ni celou matraci. Všichni víme, že je paní Jirásková nemocná, tak jsme matraci ušili hned a hned jsme s ní také jeli do Prahy. Měli jsme přijet přímo k ní domů, ale bohužel byl velký provoz a příjezd jsme zvládli o dvě hodiny později, než bylo v plánu. K setkání tak nedošlo a objednané zboží převzala v Otvovicích maminka Lucie Bílé,“ řekla nám vedoucí dílny Marie Bennková a dodala, že celá dílna přeje paní Jiráskové brzké uzdravení.

**RÁDA BYCH TOUTO CESTOU
PODĚKOVALA
PANU VLADIMÍRU KNYBELVI,
KTERÝ VLASTNĚ TOTO SETKÁNÍ
ZPROSTŘEDKOVAL. ZA TENTO
ZÁŽITEK MU BUDU VDĚČNÁ
CELÝ ŽIVOT!**

IVETA DUNKOVÁ

Slovo ředitele

Hledání radosti

Už zase se blíží Vánoce a nový rok. Loni jsem si dal předsevzetí, že se budu na svět dívat z té lepší stránky, že budu hledat pozitiva všude, kde se dá, a že se o to dobré podělím s dalšími lidmi. Někdy se dařilo a našel jsem, jindy to bylo složitější a někdy ta radost přišla ke mně sama. Naposledy se o to zasloužila má dcera Alžběta, a já bych se chtěl o tuto osobní radost dnes s vámi podělit. Dcera si vymyslela a napsala projekt, který nazvala „Hudební úsměvy“. Spočíval v tom, že spolu s kamarádkami a další dcerou Marií hrály a zpívaly v různých zařízeních – ve stacionářích, domovech důchodců a ve školkách. Prostřednictvím hudby se snažily vyloučit úsměvy na tvářích těch, kterým hrály. Ty úsměvy fotografovaly. Ve školkách pak děti během jejich vystoupení kreslily. Děvčata se svým projektem navštívila i některá střediska Charity Opava. Já jsem u toho nebyl, ale od lidí zprostředkované vím, že se to holkám podařilo, že to prostě fungovalo. Takové okamžiky mi dávají sílu do života i do práce. A to je také mé přání vám, abyste nacházeli radost a povzbuzení především ve svém okolí a u svých blízkých. Přeji také všem krásné a pozeňnané Vánoce.

Jan HANUŠ, ředitel

PROSINEC

Firma VAMA opět pomohla Charitě

Také v letošním roce se Charitě Opava dostalo štědré pomoci od dlouhodobého sponzora Václava Müllera, majitele firmy VAMA. Pan Müller se zabývá prodejem a opravami kancelářské techniky. Charitě Opava věnoval tonery do tiskáren, část tonerů renovoval a zdarma opravil také kopírku. Celková hodnota jeho velkorysého daru činí 46.657,- Kč. Děkujeme!

PROSINEC

Báli se žloutenky a svrabu

V říjnu a listopadu řešili pracovníci střediska Chráněného bydlení dvě karantény. V jednom případě bylo u klientky vyšetřeno podezření na žloutenku, ve druhém pak na svrab. Klientku navštívila bezdomovkyně, u níž bylo toto infekční onemocnění diagnostikováno. Naštěstí, ani jedno podezření se nepotvrdilo.

**TERNO
SUPERMARKET**

**Nakupujte v supermarketu
Terno v Opavě - Jaktaři**

STALO SE

• Kdo se letos narodil?

V letošním roce, zatím jen do uzávěrky tohoto čísla Domovníku, se naše velká charitní rodina rozrostla o šest dětí. Narodili se čtyři kluci a dvě holčičky maminkám, pracujícím v Charitě Opava. Charitní muži zůstali v tomto směru úplně mimo. Pro tři děti bude důležitým číslem jednadvacítkou, protože právě 21. se narodily. Hned čtyřikrát pak slavili příchod nového človíčka ve Vlastovičkách a ještě jedno dítě tam do konce roku očekávají. Na svět přišli v tomto pořadí: **Jonáš Vávra** (Barbora Vávrová, CHD Vlastovičky), **Martin Kubeša** (Eva Kubesová, DCM), **Jiří Kotzian** (Jana Kotzianová, Neškola), **Soňa Doležalová** (Pavla Šustková, CHD Vlastovičky), **Matěj Prchala** (Veronika Prchalová, Naděje) a **Zoe Králová** (Pavla Králová, DCM). Všem přejeme hodně zdraví a hodně rodič!

• Tanec pro hospice

ZUMBATŮN, charitativní akce populární opavské cvičitelky Věry Macoškové na podporu charitního mobilního hospice, naplnila naděje organizátorky, která věřila, že výtěžek dosáhne výše kolem dvaceti tisíc korun. Tělocvična byla plná a v závěru akce předala Věra Macošková Pokojnému přístavu 22 tisíc korun, které budou použity na nákup zdravotnického materiálu. Děkujeme!

• Školáci v Mraveněčku

Do Mraveněčku se přišli podívat žáci 5. třídy ZŠ Otická. Ve škole právě probírají téma, že ne všichni jsou zdraví. Přes obavy, jak děti zareagují, vše dobře dopadlo. „Žáci byli přirození, pozorní a ptali se na spoustu věcí,“ pochválila je vedoucí Mraveněčku Jana Konopková.

KALENDÁRIUM

* V prosinci 1993 proběhlo koledování dětí u nemocných.

* V prosinci 2004 se zakladatelky Charity Opava dohodly na dodržování denních modliteb Korunky milosrdenství za CHO a potřeby dnešního světa.

* V prosinci 2007 byli zástupci Charity Opava na stáži v Berlíně.

* 6. prosince 2010 přišli do Radosti nadělovat tři Mikuláši a čert z a.s. Model Obaly.

Pro Tříkrálovou sbírku hledáme koledníky i vedoucí skupinek

Každý nový rok začíná v Charitě Opava Tříkrálovou sbírkou. V lednu vyjdou koledníci do ulic s poselstvím Boží lásky, dobra a klidu už po třinácté. Zároveň poprosí o příspěvek na podporu charitního díla.

Přestože koledování začíná už 1. ledna, oficiálně bude Tříkrálová sbírka zahájena mší svatou ve čtvrtek 3. ledna 2013 v 15 hodin v kostele sv. Vojtěcha. Koledníkům bude uděleno požehnání a poté projde Opavou Tříkrálový průvod jehož cílem bude už tradičně Slezské divadlo, kde se tři králové pokloní novoroznému Ježíškovi. V kostýmech Kašpara, Melichara a Baltazara se představí opět opavští herci, role Ježíška pak bude první roli několikaměsíční Anežky Řehákové.

Letošní sbírka byla velmi úspěšná, pokladničky vydaly celkem

1.384.636 korun. Charita Opava z výtěžku zakoupila zdravotnický materiál, dva automobily pro Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, několik vozidel pak prošlo důkladnou opravou. Rovněž byl dovybaven Denní stacionář pro seniory, ze štedrých darů bylo pomozeno také sociálně terapeutické dílně Radost a mateřskému centru Neškola, kde byly podpořeny aktivity vícečetných rodin.

„Záměrem nadcházející sbírky je vytvoření centra, poskytujícího komplexní služby seniorům, dobudování několika bytů chráněného bydlení a

zčásti také úhrada nákladů mateřského centra Neškola,“ uvedla koordinátorka sbírky Marie Gilíková. Aby tato krásná tradice, založená na lidské solidaritě, mohla být naplněna i v roce 2013, hledá Charita Opava tříkrálové koledníky a vedoucí skupinek, kteří však musí být starší 15 let.

Stejně jako při poslední sbírce budou koledníci soutěžit o nejkrásnější vlastnoručně vyrobenou Tříkrálovou kometu. „Tentokrát bychom chtěli vyzvat všechny koledníky, děti i dospělé, aby nám po ukončení sbírky zaslali také své příběhy z koledování. Nečekáme žádné slohové práce, stačí pár řádků o tom, co zažili, co je nejvíce potěšilo či došlo. Psát mohou na adresu: mluvci@charitaopava.cz nebo svůj příspěvek doručit přímo do opavské Charity,“ dodává Marie Gilíková s tím, že veškeré informace budou zveřejněny také na www.charitaopava.cz.

Koledníci a vedoucí skupinek se pak mohou v průběhu prosince hlásit na čísle 604 175 518 nebo e-mailem: gilikova@charitaopava.cz.

**KOLEDNÍCI,
MALÍ I VELCI,**

**NAPIŠTE NÁM
SVÉ ZÁŽITKY
Z TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY**

mluvci@charitaopava.cz

Navštívili nás kolegové z Nového Jičína

Na půdě Charity Opava uvítal počátkem listopadu ředitel Jan Hanuš svého kolegu Marcela Brože, ředitele Charity Nový Jičín. Spolu s ním přijeli načerpat inspiraci téměř všichni pracovníci této mladé organizace. Pouze dva zaměstnanci museli zůstat v práci.

„S panem ředitelem Hanušem jsme byli nedávno na duchovních cvičeních v Beskydech a tam jsme se domluvili na návštěvě. Přijeli jsme se podívat na to, jak tady v Opavě děláte charitní práci a byli jsme zvědaví hlavně na chráněné dílny,“ uvedl ředitel Marcel Brož s tím, že novojičínská Charita vlastně teprve začíná.

V prosinci oslaví první rok svého fungování. V současné době provozuje noclehárnu pro muže i ženy a azylový dům pro matky s dětmi, pro muže a i pro celé rodiny. V Novém Jičíně mají rovněž charitní šatník a charitní klub rukodělných prací. Klub zatím funguje jako volnočasové zařízení, ale jak ředitel Brož uvedl,

jednou by se z něj mohla vyvinout i chráněná dílna.

Čtrnáctičlenná skupina charitních pracovníků si prohlédla sociálně terapeutickou dílnu Radost, Chráněné dílny sv. Josefa a Chráněnou dílnu ve Vlastovičkách.

Po náročném programu a plni dojmů se Novojičínská sešla také se spirituálním Charity Opava otcem Jožkou Motykou, který jim poskytl duchovní slovo na téma charitní práce. „Známe se z minulosti, otec Josef totiž působil v Novém Jičíně. Už nějakou dobu nás zval, abychom se do opavské Charity přijeli podívat,“ dodal Marcel Brož.

„Moc se nám zde líbilo a určitě si odneseme mnoho nápadů do naší práce,“ uvedla pracovnice azylového domu Jana Sváčková. Nejvíce se jí líbilo v Radosti a okouzila ji keramika, kterou vyrábějí jak ve Vlastovičkách, tak v Jaktari. Ostatně nebyla sama, před odjezdem domů navštívili hosté obchod v jaktařském areálu, odkud odcházeli s plnými taškami dárků a Chráněným dílnám sv. Josefa tak udělali pěknou tržbu.

Mezinárodní den nevidomých ve Vlašovičkách s klapkami na očích

Letošní Mezinárodní den nevidomých v charitním Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách se opravdu vydařil. Přípravy zábavného odpoledne se chopila obyvatelka domu Iveta Dunková. Už předem upozornila zaměstnance a praktikanty na fakt, že v tento den budou chodit s klapkami na očích – tedy nejen chodit ale i dělat běžné věci, s nimiž se nevidomí každodenně potýkají.

Paní Iveta pro ně připravila spoustu zajímavých úkolů. Zaměstnanci ani studenti olomoucké Caritas - Vyšší odborné školy sociální neprotestovali, naopak nasadili klapky a statečně se pustili do jejich plnění. Hmatem poznávali bankovky a mince, nalévali nápoje, podepisovali se do prezenční listiny a s pomocí šablony museli napsat krátký dopis a pak jej po sobě přečíst. Poslední disciplinou byla prostorová orientace. „Dostali bílou hůl a zadání trasy. Z kulturní místnosti v přízemí se

měli dostat až do kaple v 1. patře a zase zpátky. Při hodnocení jsme kladli důraz na techniku používání hůl,“ vysvětluje Iveta Dunková. Dle jejích slov, nejbravurněji se všech úkolů zhostila pracovnice domu Hana Haasová. Pochvala ji potěšila, ale hned upozornila, že vidící člověk, byť se zavázanými očima, to má jednoduší. „Dělám tady tolik let, že dům znám na zpaměť, když zavřu oči, umím si interiér úplně přesně vybavit. Vyznat se v bankovkách ale zase tak jednoduché nebylo. Lépe jsem na

tom byla s mincemi, každá má totiž jiný okraj a samozřejmě i velikost. Nejhorší ovšem byla obsluha, v níž jsme plavali všichni. Najednou člověk nevěděl, kam má sáhnout třeba pro limonádu a jak ji nalít a nevyllít někomu do klína,“ směje se Hana Haasová. Přestože sklenice byly opatřeny tzv. hladinkou, což je pomůcka, která vydá zvuk na znamení, že už má člověk skončit, k několika menším nehodám došlo. „Polili jsme ale jenom stůl,“ dodává Hana Haasová.

Po splnění všech úkolů byl čas na něco dobrého. Vyznamenal se při tom hlavně manžel vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Romany Malečkové. „Pan Petr nám ugriloval skvělé steaky. Lepší jsem nikdy neměla. A paní Zuzka Janků zase upekla moc dobrou buchtu,“ chválí Iveta Dunková. A aby po těch lahůdkách nikdo nepřibral, následovala diskotéka, kterou zorganizoval další obyvatel domu Vladimír Knybel. Bonusem pro všechny pak byla návštěva Televize Polar, jejíž tým přijel do Vlašoviček o oslavě Mezinárodního dne nevidomých natočit reportáž.

„Byla to tak pěkná akce, že na ni budeme dlouho vzpomínat. V dnešní době, kdy mnozí chodí do Chráněné dílny do práce nebo mají své aktivity, není právě jednoduché, abychom se sešli všichni najednou. Tentokrát se to podařilo a bavili jsme se parádně,“ končí Haasová.

Stane se

• Přijde Mikuláš

Mikulášská hlídka ze společnosti Model Obaly a.s., v níž budou dva Mikuláši, anděl a čert, navštíví v prosinci hned dvě střediska Charity Opava. Potěší děti z Neškoly, kterým přinesou drobné dárky a zajdou také do Denního stacionáře pro seniory. A protože stařenky a stařečkové se vzpomínkami rádi vracejí do dětství, bude to pro ně určitě velký zážitek.

• Rodinné setkání

Ve středu 12. prosince se v Denním stacionáři pro seniory uskuteční vánoční posezení klientů, jejich rodinných pečovateli a zaměstnanců. Tato oblíbená a hojně navštěvovaná akce má dlouhou tradici, letošní setkání bude již sedmé v řadě. Ve stacionáři už se na tuto událost chystají, v rámci ergoterapie zde klienti společně s pracovníci pečou cukroví a před akcí napečou i zákusky a připraví minipizzy.

• Vánoční posezení

Když je člověk sám, Vánoce jej mohou naplnit spíše smutkem než radostí. Aby tomu tak nebylo, zaměstnanci střediska Chráněného bydlení a následně péče připravují pro klienty tradiční vánoční posezení. Nebude chybět ani malé občerstvení a cukroví, jež společně s klienty upečou studentky Sociálně zdravotní školy, které budou mít na středisku čtrnáctidenní praxi. „Určitě si zazpíváme koledy a každý klient dostane malý dáreček, který jsme vybírali podle jeho zájmů,“ prozradila na závěr vedoucí Dagmar Sližová.

Napsali o nás

• Fotosoutěž opavské Charity

Už po páté se uskuteční celonárodní soutěž Můj svět, kterou pro zaměstnance a dobrovolníky Charit ČR pořádá Charita Opava. Spoluorganizátorem právě vyhlášeného ročníku se stala firma ASEKOL. V této souvislosti se fotosoutěž rozšířila. K tradičním kategoriím „Portrét“ a „Život kolem nás“ přibyla kategorie „Životní prostředí a ekologie“.

Opavský a hlučinský deník
Listopad 2012

Adámek s mámou udělali novoročenku

Náměty pro letošní charitní novoročenku vznikaly v mateřském centru Neškola už od léta. Obrázek k té oficiální, která projde rukama tisíců příznivců, spolupracovníků a sponzorů Charity Opava, vyrobila Blanka Gebauerová za pomoci syna Adámka.

Je sice ještě malý, ale jak nám jeho maminka pověděla, barevný papír, nůžky a lepidlo jej hned zaujaly, a tak stříhal a polepil, co se dalo. Výsledek ovšem stál za to a z mnoha zdařilých obrázků byla na novoročenku vybrána

právě mozaika Betléma Blanky a Adama Gebauerových. Děti a maminky z Neškoly dostaly za úkol vyrobit mozaiku s vánočním motivem. „Myslím, že jsme se do toho všichni dali s velkým nadšením. Ani jsem nemusela moc pře-

mýšlet, co uděláme, protože jako první se mi hned vybavil Betlém,“ říká Blanka Gebauerová s tím, že ji ani ve snu nenapadlo, že zrovna jejich obrázek bude vybrán. „Moc mě to bavilo a malého taky. Nevytvářeli jsme klasickou mozaiku z malých kousíčků, ale papír jsme stříhali na proužky. Na obrázku jsme pak dělali několik dnů. Nejsložitější byly obličejové svaté rodiny a byla jsem ráda, že se to nakonec podařilo. V poslední fázi už jsem ale měla strach, aby Adámek v tvůrčím zápalu mozaiku příliš neupatlal od lepidla,“ směje se paní Blanka a dodává, že hotová novoročenka, kterou vytiskla opavská firma RETIS GROUP s.r.o., je opravdu nádherná. „Rozhodně ji Adámkovi schovám na památku!“ Dodejme, že krásné mozaiky jsme dostali také od Kristýnky Vlkové, Klárky Čechové, Aničky Vlkové, Honzika Krzywoně, Michalky Dubělčíkové, Kateřiny Vlkové, Tónička Kubánka, Lukáše a Růženky Konečných, Tobiáše Vlka a Lukáše Dubělčíka.

Ptáme se: „Co vás potěšilo v roce 2012?“

Petra Thiemlová,
Charitní pečovatelská služba

Těch důvodů k radosti bylo víc. V prvé řadě mě těší, že máme mnoho spokojených klientů, a abychom jim vyšli ještě více vstříc, podařilo se rozšířit služby o večerech a víkendech. Je to taková každodenní radost, protože jim zajišťujeme to nejcennější – že mohou být doma. V červnu se pak náš kolektiv přestěhoval do nových krásných prostorů, všechno jsme společnými silami zvládli, obměnili jsme vozový park a tři kolegyně se zamilovaly a vdaly. Samozřejmě mě těší také to, že i když máme jako tým na různé věci různé názory, snaha domluvit se zatím vždy vítězí. Doufám, že to tak zůstane i v roce 2013 a my budeme dál táhnout za jeden provaz.

Jana Řehulková,
Denní stacionář pro seniory

Letos jsme navštívili bývalé klienty, které máme umístěny v domovech seniorů. Byli jsme ve Slavkově, ve Vítkově, v Litultovicích a v Bílé Opavě. Na radost, jakou jsem viděla v očích našich bývalých klientů, nikdy nezapomenu. Nejhezčí bylo, když jsme byli ve Slavkově a vzpomněli jsme si, že by tam měl být pán, který u nás ukončil pobyt před šesti lety. V domově nám potvrdili, že tam stále je, a tak jsme jej šli navštívit. Byl z nás v šoku, ale pořád se smál a nemohl uvěřit, že nás zase vidí. Samozřejmě, že ukápla nějaká ta slzička radosti a to nejen na jeho tváři. To nám všem dalo velkou sílu do dalších dnů. Určitě to zopakujeme.

Libuše Smějová,
Pokojný přístav

V listopadu se uskutečnilo cvičení zumb s Věrou Macoškovou. Výtěžek byl věnován jako dar Pokojnému přístavu. Maminka paní Macoškové byla naší klientkou a paní Věra skrze tuto smutnou událost zjistila, co všechno hospicová paliativní péče obnáší. Že to není jen o podávání medikamentů nemocnému, ale také o práci s rodinou, pro kterou jsou tyto chvíle velice těžké. A že se tato akce vůbec uskutečnila, vdčím především svým kolegyním, které pečují kvalitně zajišťovaly jak po odborné, tak i po lidské stránce. Výsledkem naší práce byla tato akce. Jsem ráda že můžu spolupracovat s takovými kolegyněmi. Holky díky!!!!

Magda Pasková,
Charitní ošetrovatelská služba

Jsem ráda, že jsem tady v Charitní ošetrovatelské službě a že moje holky jsou takové, jaké jsou - obětavé, poctivé, pracovitě, spolehlivé, se smyslem pro humor a stále s úsměvem na tváři. I přesto, že naše práce je někdy velmi náročná a vyžaduje sebezapření a velké osobní oběti, tak je denně vidím s dobrou náladou a nadšením. Ale přece jen, kdybych měla být osobní, potěšilo mně, že jsem zvládla zakončit atestaci v oboru Organizace a řízení ve zdravotnictví a jsem ráda, že to mám za sebou. Tady patří můj upřímný dík také Petře Thiemlové, která mi pomohla cennými radami a vedla moji práci. Kéž se nám všem dobře daří i dále.

Pavel Veverka,
Wellness centrum

Práce maséra ve Wellness centru je zajisté v mnoha směrech náročná, ale velkou výhodou této profese je často rychlý účinek procedur, které naši klienti u nás absolvují. Denně tak „sklízíme ovoce“ a nabíráme tolik potřebnou fyzickou i psychickou sílu. Jde vlastně o bezpečet setkání, na které pak rádi a dlouho vzpomínáme. V letošním roce jsme přestěhovali naše odloučené pracoviště do nových prostor na Kylešovské ulici. To umožňuje kvalitativní posun poskytovaných rehabilitačních služeb. Po přestěhování Denního stacionáře pro seniory zde navíc bude příležitost nabízet vybrané procedury také klientům tohoto střediska.

Tomáš Schaffartzik,
Chráněná technická dílna

Největší radost mám z prodloužení smlouvy s ASEKOLEM na zpracování elektroodpadů pro rok 2013. Tato smlouva je pro CHTD zásadní a zajistit se jí podařilo díky invenci Ivo Mludka, pana ředitele a dalších, kteří fotosoutěž „Můj svět“ rozšířili o kategorii týkající se ekologie. Je to příklad propojení PR s reálným dopadem na činnost CHO. V dubnu jsme zaznamenali významný propad v tržbách, který jsme nahradili novou prací a zvýšeným zájmem o skartaci. Nárůst množství práce a smlouva s ASEKOLEM na rok 2013 umožnily zaměstnat další 3 osoby s postižením. Poděkování za dobrou práci patří svým kolegům.

Marie Bennková,
Chráněná dílna Vlaštovičky

Po dvouletém usilování o větší auto, které jsme už nutně potřebovali, hlavně kvůli tržním akcím, jsme ho dostali. Volkswagen Caddy, na který přispěla správní rada Nadačního fondu J&T, máme společně s Domem sv. Cyrila a Metoděje. Je nám ale vždy k dispozici a jsme s ním opravdu hodně spokojeni. Nejen mi, ale i zaměstnancům, udělalo radost, že se podařilo realizovat přístavbu a získali jsme tak více místa pro sklad, dílnu a kancelář. Zůstalo i na vybavení, máme nové regály a stoly pro zaměstnance. Za to musím poděkovat hlavně panu Schaffartzikovi, že byl ochoten napsat projekt, který podpořila Nadace OKD a MSK.

Eva Žídková,
Chráněné dílny sv. Josefa

V roce 2012 se podařilo navázat na loňský úspěšný rok, kdy jsme i přes pokračující krizi nezaznamenali výrazný propad v objemu tržeb. Určitý pokles u kompletačních prací byl nahrazen nárůstem tržeb v šicí a keramické dílně. Povedlo se nám nalézt nové odběratele, především pro šicí dílnu, čímž došlo k navýšení zakázek, hlavně na strojní vyšívání. V keramice se podařilo pořídit novou technologii na zpracování odpadní keramické hlíny a vyřešit snížení nákladů na opravy topných spirál keramických pecí. Radost mi udělali naši kreativní zaměstnanci. vytvořili nové krásné výrobky, jež se staly úspěšným prodejním artiklem.

Co udělalo radost dalším vedoucím, přineseme v příštím Domovníku!

Ujel 100 tisíc kilometrů a neškrábl ani blatník

Poprvé sedl Stanislav Schindler za volant speciálně upraveného VW Transporter, určeného pro svoz a odvoz klientů Mraveněčku, v červnu 2008. Auto bylo zakoupeno díky pomoci organizátorů a štědrosti sponzorů charitativní akce „Pomozte postiženým dětem“, která se koná vždy koncem června nepřetržitě již jedenáct let.

Přestože až na výjimky jezdí Stanislav Schindler samé krátké trasy, z čehož nejdál tak do Kozmic, mohl si 17. října 2012 do svého deníku zaznamenat, že právě zdolal rovných sto tisíc kilometrů bez nehody. Stačily mu k tomu pouhé čtyři roky. „S autem se mi jezdí dobře hned od začátku,“ říká skromně pan Stanislav a zájmu o svou osobu se brání. „Sto tisíc kilometrů zase není tak moc, tak proč o tom psát,“ ptá se a do povídání se mu moc nechce. Z jeho pohledu možná sto tisíc kilometrů bez nehody není přehnaně mnoho, ale kolika charitním autům se to podaří...

Dříve jezdil Stanislav Schindler v Domácích potřebách jako řidič Avie. Když firma ukončila činnost

hledal práci a měl štěstí, že neshledal dlouho. „Zastavil jsem se v Charitě a zeptal jsem se, jestli by nepotřebovali řidiče. Hned mě poslali do Mraveněčku a už jsem tady zůstal.“

Mezi jeho povinnosti ale nepatří jen řízení vozidla. „Při svozu a rozvozu klientů domů se docela nadře. Přenáší je z vozíčků na speciální plošinu auta, poté je usadí na sedačku, nakonec naloží vozíky. To vše několikrát denně. Mezi jízdami pak pomáhá s klienty přímo ve stacionáři, udělal si totiž kurz na pracovníka v sociálních službách,“ podotýká manažer Hynek Závorka a dodává, že to byla trefa do černého, protože Stanislav Schindler má s klienty moc hezký vztah.

Dobrá práce v Neškole

Ještě nedávno neměla Dana Kubánková o existenci Tříkrálové sbírky ani páru a dnes je mezi maminkami v Neškole nejpilnější při vyrábění dárečků pro koledníky, kteří je pak rozdávají při koledování. Společně s dvaapůlletou dcerou Adélkou už Dana Kubánková vyrobila dvě stě padesát magnetek smačlíků a komet.

Tyto tvary vymačkávala z předsekaných kartónů právě Adélka, její maminka potom malovala smačlíkům obličej a komety zdobila pomocí speciální foukačky. „Je to docela fuška, člověk se přitom trochu zadýchá. Ale nestěžuji si, moc mě to baví a Adélku, která jinak moc neposedí, taky. Celou dobu mi tady pomáhá,“ pověděla nám s úsměvem paní Dana, kterou ještě čekalo přilepení magnetů. „O sbírce jsem se dověděla, až když jsem s Adélkou a Tondou začala chodit do Neškoly. Nikdy u nás žádný koledník nebyl. Jsem ale moc ráda, že můžu při takové velké akci, pomoci,“ dodává Dana Kubánková.

Vedle magnetek vyrábějí pro Tříkrálovou sbírku maminky v Neškole také papírové andělky. Ale to není všechno. Jak jsme uvedli

na třetí straně Domovníka, již od léta se se v Neškole připravovaly návrhy na oficiální novoročenky a kromě toho zde vznikaly rovněž takzvané VIP novoročenky. Každá z nich je jedinečným originálem a vzbudily mimořádný zájem už dávno předtím, než vůbec budou odeslány. „Nedávno jsme měli v Neškole návštěvu z krajského úřadu, odkud jsme dostali dvacet tisíc na výtvarné dílny. Ukázali jsme i vlastnoručně dělané novoročenky a moc se líbily,“ říká vedoucí Neškoly Svatava Bláhová. „Těto práce se účastnilo asi dvacet maminek i s dětmi. Vyráběly novoročenky nejen v Neškole, ale i doma. A musím je pochválit, protože všechny jsou krásné a doufám, že se budou líbit i lidem, kteří je dostanou,“ uzavírá rozhovor Svatava Bláhová.

PODĚKOVÁNÍ

Moc děkuji a chválím Jirku Laiferta za pomoc při stěhování nábytku, je na něho opravdu spolehnutí. Chválím také Jarku F., Zuzku B. a Alenu I. za pomoc při stěhování.

Marie Bennková, CHDV

Dobrý den, na říjnovém posezení důchodců nám už po čtvrté přednášela vaše pracovníce Občanské poradny Lucie Vehovská. Tentokrát na zajímavé téma „Sousedské soužití“. Jak vždy se přednáška všem líbila a jednapadesát účastníků se shodlo na tom, že je lepší vycházet se sousedy v dobrém, než ve zlém. Ještě jednou pěkně děkuji za Klub důchodců v Oticích

Jana Volovská

Vážený pane řediteli, dovoluji, abychom alespoň tímto způsobem a touto cestou vyjádřili své poděkování za veškerou péči, kterou nám Charita Opava poskytuje nejen v oblasti bydlení. Nalezli jsme zde v Suchých Lazcích skutečný domov. Naše poděkování patří především vám, paní Ing. Bc. Dagmar Slížové, paní Vichové, pánům Schaffartzikovi, Viláškovi, Měchovi a všem, kteří o nás nesmírně obětavě pečují.

Klienti Chráněného a podporovaného bydlení

Poděkování posíláme paní Jarmile Kohoutové z Opavy-Kylešovic za darování funkční automatické pračky pro uživatele pobytové služby následně péče v Suchých Lazcích.

Středisko CHRPB

Ráda bych poděkovala všem, co se účastnili na podzimní sbírce šatstva. Zejména dobrovolníkům z řad Věznic Opava a Chráněné technické dílny. Dále mě poděkování patří p. Leifertovi za dovoz a odvoz potřebnosti ke sbírce. V neposlední řadě mě díky patří kolegyním z Občanské poradny za podporu při chystání sbírky.

Klára Karabinošová, Naděje

❖ Inzerce Charity

Děkujeme

• Děk za kytaru

Krásný dárek připravil pro nevidomou Simonu Pechancovou MUDr. Michal Schmalz, dlouholetý sponzor Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách. Letos poprvé dům osobně navštívil, ale ne sám. Na oslavu jeho 16. výročí přijel i se svou kapelou Střemkoš, s níž vystoupil v rámci programu. Při té příležitosti se seznámil se Simonou Pechancovou, dověděl se o jejím přání mít vlastní kytaru a po příjezdu domů se rozhodl, že jí nástroj daruje. Simona to však netušila, a když jí přišel balík, ani jí nenapadlo, co v něm najde. Úplně nová kytara jí udělala velkou radost. „Chtěla bych panu doktorovi moc poděkovat. Kdykoli si zahráji, vždy si na něj vzpomenu. Udělal mi obrovskou radost,“ uvedla dojatá Simona Pechancová, která už se těší, jak na novou kytaru zahraje u táboráku svým spolubydlícím.

❖ Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v prosinci

Úsměvy na tváři ať vám dnes zazáří, čeká vás oslava, a to už od rána. Na dortě hoří svíce, už je vám zase o rok více. Přijměte proto naše přání, ať se vám daří a ať jste zdraví. V prosinci oslaví narozeniny naši zaměstnanci **Vratislav BOHÁČ, Václav BURDA, Kateřina DEHNEROVÁ, Šárka GLABAZŇOVÁ, Blanka KONKOLOVÁ, Libuše KUBESOVÁ, Michaela MAREŠOVÁ, Radka MATYÁŠKOVÁ, Hana MELAROVÁ, Jiří PIKA, Eva POSPĚCHOVÁ, Marie RYCHTOVÁ, Lenka SEIBERTOVÁ, Anna VELEHRACHOVÁ, Helena VELÍČKOVÁ a Dana VÝTISKOVÁ.** Vše nejlepší přeje

Redakce

* Děkuji všem svým spolupracovníkům – holčákům a klukům za celoroční práci, za ochotu, za úsměv, za povzbuzení, za radost, za to, že mě jako vedoucí respektují i za mračno, které občas přijde, protože i to je cestou k nápadům na zlepšení, uvědomění si něčeho, co by třeba bylo zapomenuto. **Mišo, Zuzko, Růženko, Kačko, Jirko a Staňo,** přeji vám Požehnané Vánoce, ať ve svých rodinách prožíváte radost a ať spolu do nového roku vykročíme ve zdraví a v radosti z očekávání, co krásného nás čeká v roce příštím. Pěkné Vánoce. Jo, a všechno nejlepší k narozeninám, protože k těm jsem vám v Domovníku většinou zapoměla přát.

Pěkné Vánoce chci popřát i mé přímé nadřízené. **Peto,** díky za trpělivost, kterou se mnou máš, když občas „vyjedu“. Určitě si dáváš telefon od ucha. Díky za pomoc, když o ni volám, díky za radost, kterou mi přinášíš. Přeji pěkné Vánoce a ať je nám spolu fajn i tom novém roce.

Jana

* Velké štěstí měla naše bývalá recepční paní Helena Smějová. Během výletu do Prahy potkala české celebrity. Nejprve herce a moderátora Aleše Hámu a poté i zpěváka Miro Žbirku, s nímž se nechala vyfotografovat. Vidíte, ani v důchodu nemusí být život nudný!

❖ Listárna Domovníka

Pozdraven buď Ježíš Kristus,

jmenuji se Lenka a jsem ve vězení v Opavě. Chtěla bych vás poprosit o maličkou laskavost. Buďte, prosím Vás moc a moc pěkně, tak hodní a laskaví a pošlete mi sem ve větší obálce 7x teplé zimní ponožky číslo 7,

potom 3x podprsenku bez kostic vel. 85 – 90 B a nakonec 7x kalhotky, nějaké ty bombardáky vel. XL. Nemám nikoho, kdo by mi to poslal. Jsem bezdomovkyně a po propuštění chci jít na azyl do Ostravy. Budu Vám moc a moc vděčná za to spodní prádlo a ponožky a už Vás více nebudu s ničím zatěžovat. Stačí, když to dáte do velké obálky

A4 a pošlete na mou adresu (je v redakci). Pán Bůh Vám to vynahradí na dětech. Předem Vám moc pěkně a velmi mnohokrát děkuji a jinak se mějte moc krásně. Bůh Vám žehnej. Přeji Vám hodně Božího požehnání a ať Vás panenka Marie ochraňuje.

Lenka

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

❖ Info servis

Informujeme

• Nadace Olgy Havlové pomohla stacionáři

Denní stacionář pro seniory Charity Opava může zakoupit nová křesla a zvýšit tak komfort svých klientů. Tento počin byl podpořen z programu Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. Jak uvedla vedoucí stacionáře Jana Řehulková, objednáno je již jedno polohovací křeslo na kolečkách a několik pevných křesel, speciálně určených pro seniory. Když Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové vyhlásil program Senior, požádal stacionář o finanční podporu projektu „Zkvalitnění vybavení Denního stacionáře pro seniory“, jehož cílem bylo zakoupit nový sedací nábytek, počítač a televizor. Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové poskytl v listopadu částku 60 tisíc korun, kterou určil výhradně na nákup nových křesel. Děkujeme!

• Brikety zahřejí

Charitní Chráněná technická dílna ve Velkých Hořticích nabízí certifikované palivo s podobnou výhřevností jako hnědé uhlí, určené pro kotle na tuhá paliva. Papírové brikety, které jsou výsledným produktem skartace papíru, se v dílně vyrábějí již od roku 2009. Kilogram volně ložených briket stojí 2,50 Kč. Zakoupíte je a bližší informací získáte v Chráněné technické dílně na Zámecké ulici 68 ve Velkých Hořticích nebo telefonicky na čísle 553 764 066 od 6 do 14.30 hodin. Zájemci mohou dostat zdarma vzorek briket na vyzkoušení.

• Štědrý den spolu

S klienty Domu sv. Cyrila a Metoděje, kteří nikoho nemají, posedí na Štědrý den vedoucí domu Romana Malečková a její manžel Petr, kterého si obyvatelé již stačili oblíbit. Poté dvojice stráví svůj první Štědrý večer jako manželé.